

**בימי ה"הגנה"
ובראשית המדינה**

3050 כדור יט
תאריך
תוצרת מ.י. 1 אריזה

אריזה
אריזה

משרד הבטוח
התעשייה הצבאית/מפעלים לייצור
1000 כדור יט

תאריך
תוצרת מ.י. 1 אריזה

משרד הבטוח
התעשייה הצבאית/מפעלים לייצור
1000 כדור יט

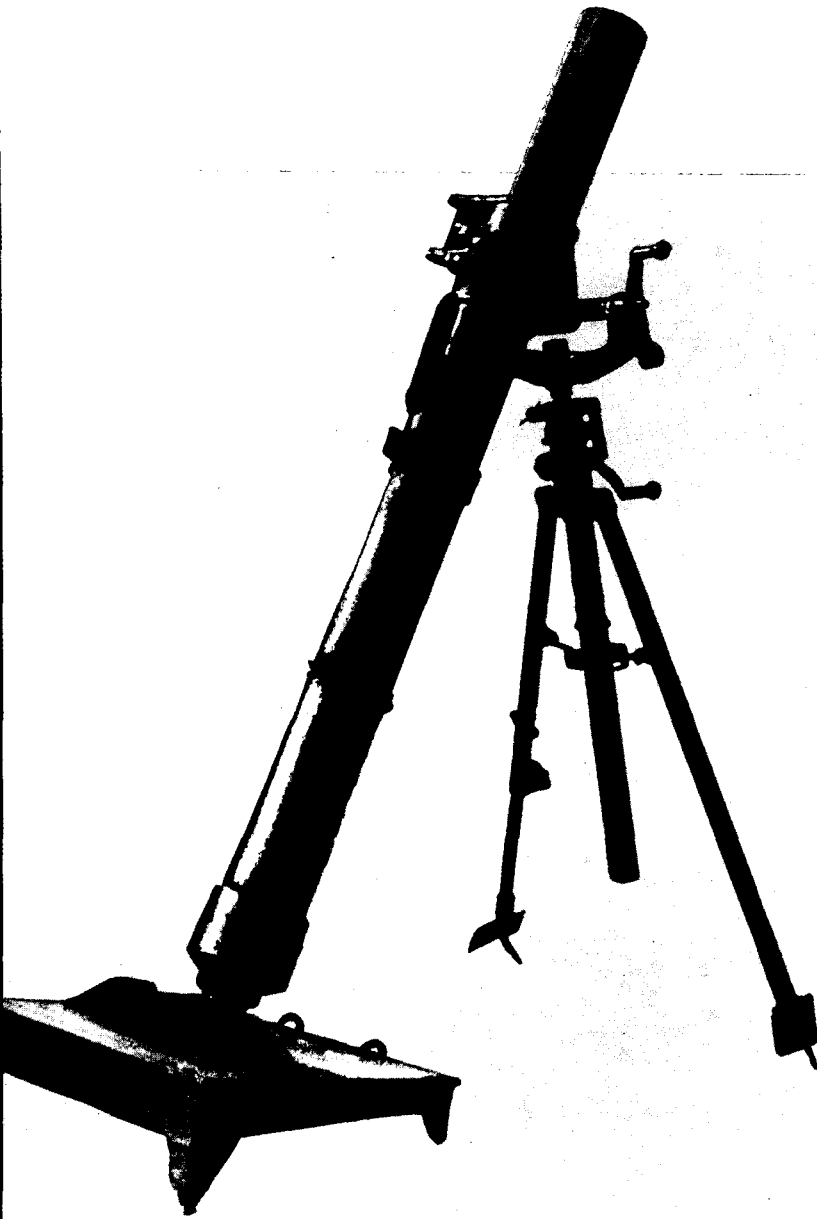

הבט
מפעלים
1000 כדור יט

הבטוח
מפעלים לייצור

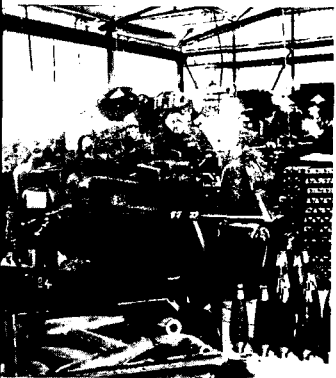
תחילה במסתרים — במב"ן
 נים תת־קרקעיים, בקצווי-
 כרך, בפאתי קיבוץ מבודד,
 בתנאים פרימיטיביים ב-
 התאם לנסיבות האפשריות
 — יצרו אנשי ה"תע"ש"
 ברוב תושיה נשק־מגן ל-
 ישוב העברי. בפרוץ מל-
 חמת הקוממיות וקום ה-
 מדינה, יצא ה"תע"ש" מן

המחתרת, ובזניקה נחשו-
 נית הפך, בצעדים מהירים,
 ל"תעשייה הצבאית" על מפ-
 עליה ומכונה המפותחים
 והמודרניים.

מדוכה לרימונים

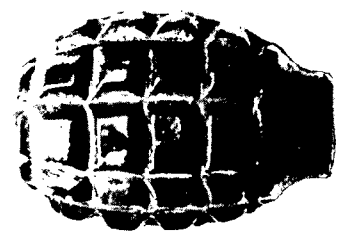
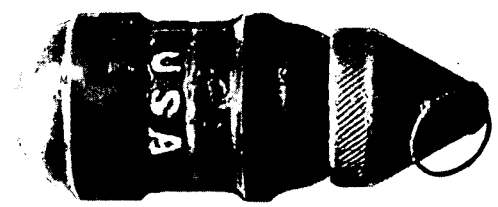
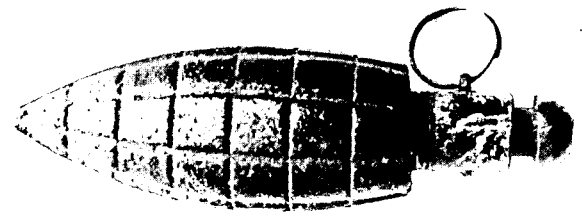
מימין תצלומים אחדים של
 מפעלי ה"תע"ש" של "הה-
 גנה" ושל התעשייה הצ-
 באית בראשיתה. משמאל
 — מרגמה "3" מתוצרת ימי
 המחתרת.

ליס מכלים שונים שימ-
ו את לוחמי תש"ח —
זנפוצים בכולם היו
"סטן" — תת-המקלע
תוצרת בית — ורימון-
יד. נסיונות לייצור נשק

ישו גם ביזמות מקום-
ת (כמו "הסטן של עין-
ב" שבראש העמוד).
ובשי כובע-הגרם ונוש-
ה-ה"סטן" נשאר בלב
עם כמסמלי לוחמי
לחמת-הקוממיות.

הרימונים – החל מרימון השפ-
 שוף, שפעולתו היתה תלויה בחס-
 די קופסת הגפרורים, ועד הרימון
 שנכתב עליו לשם הסואה U.S.A
 (שפירושו באידיש – אונזר שטיקל
 ארבעט) – היו מבכורי מוצריו של
 ה"תע"ש". עם ההתפתחות יצרו
 גם מדוכות – שאחת מהן נראית
 משמאל – שנועדו להשליך את
 הרימונים למרחוק.